

چون همهی افق زندگی خود را شوهر خود قرار داده‌اید

شماره پرسش: ۵۴۳۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۵/۱۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. با عرض سلام. ۱. استاد من به هیچ وجه نمی‌توانم ارتباط همسر را با زن دیگری (هر نوع ارتباط شرعی) قلباً و عقلاً بپذیرم. فارق از دلایل عقلی‌ای که دارم، وجود و دلم نمی‌پذیرد و برایم قابل تحمل نیست یعنی محبت و علاقه‌ام ناخودآگاه قطع می‌شود و احساسی ایجاد می‌شود که شرحش سخت است. شما در این مورد قبلاً مطلبی را در سوال ۲۵۶۱ فرموده بودید، با این حال می‌خواستم بدانم من به دلیل داشتن این احساس نسبت به شوهرم گناه کارم؟ مگر عشق یگانگی نمی‌آورد؟ ۲. من از همسر قبل و بعد از ازدواج خواسته‌ام که جز من با کس دیگری ارتباط نداشته باشد، با این تعهدی که به من داده‌اند آیا ارتباط با دیگری، از طرف ایشان خیانت محسوب می‌شود؟ ۳. اینکه خدا اجازه داده مردان ازدواج مجدد داشته باشند، آیا خدا رضایت همسر اول برای این اقدام را مورد نظر و اهمیت قرار داده یا خیر؟ چون در قانون این مسئله آمده است. ممنونم از شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم. این احساس یک احساس عالی نیست، چون همهی افق زندگی خود را شوهر خود قرار داده‌اید و از این جهت جایگاه خود را در عالم درست تحلیل نمی‌کنید. در حالی که وسعت شما به وسعت اُنس با خدا است و در این راستا شوهرتان جایگاه خاص خود را دارد حال اگر بنا به ضرورت عقلی و شرعی لازم بود که سرپرستی یک خانم دیگر را به عهده بگیرید و آن خانم را تا مرز مادر شدن جلو ببرد، می‌توانید تحمل کنید و یک ذره هم از چشم‌تان نمی‌افتد بلکه احترام لازم را برای او قائل خواهید بود. مشکل آن است که هم برای مردان و هم برای زنان جایگاه همسر دوم مرد گم شده است. موفق باشید